

ג' שנים-ש"ב:

בכל יום לכל אחדם שמשתדלים
בתורה, כמו שנאמר (מלכים א: ז)
ואת העربים צויתי לככלכלך,
וכתווב (שם) והעורים מבאים לו
לחם ובשר. סר צלט מעלייהם.
מהו צלט? זה תקף הדיין הקשה.
מה מה הטעם סר? משום שה אנתנו
אל תיראם. הכל זו ביגל התורה.
אשרי חלק אותם שמשתדלים
בתורה לשם, שרי מתקשרים
בקדוש ברוך הוא ממש,
וונראים אחים ורעים. זהו
שפטות (תהלים קכט) למען אחיו ורعي
אדברה נא שלום בה.

וַיָּבֹא עד נֶחָל אֲשָׁפֵל וְגֹן. רַبִּי
אָבָא אָמַר, כְּרֹתוֹ אָתוֹ אֲשָׁפֵל,
בָּאוּ לְהָרִים, לֹא יָכֹל. בָּאוּ
לְקַחְתּוּ, לֹא יָכֹל. בָּאוּ כָּלְבָּ
וַיַּהֲוֹשֵׁעַ וְלַקְחָהוּ וְהַעֲלֵהוּ, וְעַלָּה
עַל יָדָם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיַּשְׂאֵהוּ
בְּמִזְוְטָבָּשְׁנִים. בְּשִׁים, בְּאוֹתָם
שְׁנִים יְחִידִים. זָמָרָה מָה רָצָ? אַלְאָ
אֲשָׁפֵל הִיה תָּלִי בָּה, וּבָעוֹד
שְׁנִיהָה מְחַבֵּר בַּמָּקוֹם, נְקָא
זָמָרָה. אַחֲרֵיכֶם קָרְאוּ מָוֹת,
שְׁכָתוֹב וַיַּשְׂאֵהוּ בְּמִזְוְטָבָּ
בְּנוֹדֵעַ אָתוֹ יוֹשָׁרְבוֹ

מבאן ידעו יהושע וככלב שהם ראים להכנס לארץ ולהיות להם בפה חלק נוחלה. עד שבאו, נמלכו עליהםם כלם. עמד כלב בפרי, ואמר: פרי פרי, אם בגלך אנו נהרגים, מה אנו בחלך? מיד עשה עצמן כל וגנו להם.

רבי אלעזר אמר, לא נתנו
לאחרים, וכתוּ בפְשָׁגִים, וּבְכָלִם לֹא
בכמָוט, והיו שְׁנִים כְמוֹתָם. ומפנין למד
יהוָשָׁע אחר כן, שפתות בן נון מן הכתוב
וישלח יהושע בן נון לשיטים
שְׁנִים אֲנָשִׂים מְגַלִּים. ושניהם
אללה הרי פרשוּה הקדמוניות.
וכשהגיעו אל ישראל, נתנו להם,
והם נשאו ועשׂו עצמים כשיירם.

דִּישָׂרָאֵל יְהֹבֶו לֹזַן וְאִינְנוֹ אֲשַׁתָּאוֹר וְעַבְדָו גְּרָמִיָּהו שִׁירִים.

יומא לאינו דמשתדל באורייתא. כמו דאת אמר (מלכים א י) ראת העורבים צויתי לבלכלך. וכתיב (מלכים א י) והעורבים מביאים לו לחם ובשר. סר אלם מעלייהם. מאן אלם. דא תוקפּא דידנא קשיא. מי טעמא עמי. משום דיין אפנו אל תיראום. כלא אעדיאו בגין אורייתא. זקה חיליקיהון לאינו דמשתדל באורייתא לשמה, דהא מתקשרי בקודשא בריך הוא ממש. ואקרזון אחיהם ורעים. הרא הוא דכתיב, (טהילים קכ) למען אחיו ורעי אדברה נא שלום בה.

זִבְאוֹ עַד נֶחָל אַשְׁפּוֹל וְגֹו. (במדבר יג) רַبִּי אֲבָא
אָמֵר, בְּرִתוֹ הַהוּא אַשְׁפּוֹל, אֲתָה לְסַלְקָא
לֵיהֶ לֹא יָכִילוֹ. אֲתָה לְנִטְלָא לֵיהֶ, לֹא יָכִילוֹ.
אֲתָה כֶּלֶב וַיְהִוְשָׁע, נִטְלָו לֵיהֶ, וְסַלְיקָו לֵיהֶ,
וְאַזְדָּקָע עַל יְדֵי הָיוֹ. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְשַׁאֲוָהוּ
בָמֹות בְשָׁנִים. בְשָׁנִים בָאִינּוֹן שָׁנִים יְחִידָן.
זִמְרָה מַאי קָא בְעָאן. אֶלָא אַשְׁפּוֹל הַהָה תְלִיאָ
בֵיהֶ, וּבָעוֹד דְהַהָה מַתְחָבֵר בָאַתְרִיהֶ, אֶקְרָי
זִמְרָה. לְבָתֵר קָרְיִיה מֹוט, דְכַתִּיב וַיְשַׁאֲוָהוּ

במֹתָה. הַהוּא דְאַשְׁתָמֹדֵע. הַהוּא דְכֶרֶתָה.
מִבָּאוֹן יַדְעוֹ יְהוֹשֻׁעַ וּכְלָב, דְאִינּוֹן אֲתַחְזִיִּין
לְמַיְעֵל לְאָרְצָא, וְלִמְהֹרֵי לוֹזָן בָּה חָלֵק
וְאֲחָסֵנָא. עַד דַהּוֹ אֲתַיָּין אַמְלָכוֹ עַלְיָהוּ כָּלָהוּ,
קָאִים בְּלָב בְּאִיבָּא, אָמֵר אִיבָּא אִיבָּא, אֵי בְגִינְעָן
אָגָן מַתְקַטְּלִין, מָה אָגָן בְּחַוְילָקָה. מִיד קָלִיל
גְּרָמִיה. וַיַּהֲבוּ לוֹזָן.

רבי אלעזר אמר לא יהבו לאחרי דהא כתיב
וישאלו במוות וכתיב בשנים ובכלחו
לא הו שנים פוטייהו ומפנין אוילף יהושע
לכתר כתיב (יהושע ב) וישראל יהושע בן נון
מן השטים שניהם אנשים מרגלים והנני שניהם
הא אונקמיה קדמאי וכו' וכד מטו לגביהו
דיישראל יהבו לוין ואיןון אשтарו ועבדו